

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

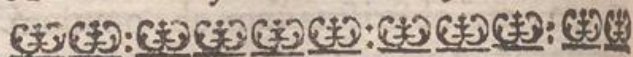
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 31. De independentia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Augustus.

DIES XXXI.

De Independentia Dei.

I.

DEus penitus independens est; nec quidquam invenitur, quod ab ipso non pendeat. Ipsius independentia est id, per quod a natura sua differt ab omnibus alijs. Id, quod in Regibus appellatur potentia suprema, seu omni subjectione soluta ratio, vera quaedam imbecillitas, & subiectio maxima est: tot enim hominibus subiecti sunt, quot hominibus ad sibi serviendum, seque defendendos ipsis opus est; eò magis proin subditi appellandi, quam alij, quò majoribus subsidijs ad se tuendos indigent. Autem illis hæc adminicula, tum æquè, ac alij debiles concident. Hoc unicum ipsos inter, & alios discriminis est, quòd, quò sublimiores alijs sunt, eò lapsu graviore ruant. Verùm Deus perfectè independens est; nulla enim materia opus habet, ad opera sua pulcherrima procreanda; & ipsius solius est, è nihilo aliquid facere. Is non indiget creaturarum concursu, si naturæ spectemus ordinem. Hæc nihil sine ipso possunt, cum ipse omnia sine illis possit. In pro benignitate sua earum se propensionibus

bus accommodat; sed cum ipsi lubet, age-
re contra earum inclinationem eas docet.
Is utitur igne ad refrigerandos tres pueros
in fornace Babylonica, & Israëlitis è flu-
ctibus maris rubri aggeres facit. At non
minùs independens est, quod attinet ad
ordinem gratiæ: agit enim nulla penitus
præcedente dispositione: quas enim dispo-
sitiones invenit in piscatoribus, ut eos red-
deret Apostolos? obstacula maxima ob-
stacula ei non sunt. è Publicano facit E-
vangelistam; è Persecutore vas Electionis,
eadem facilitate, qua Joannem Baptistam
facit Præcursores. Is nos contentos no-
vit reddere paupertate, & calamitatibus
exhilarare. Sola nostra salus est, quam
nobis sine nobis comparare nequit; at sal-
tem ingratis nostris, de interitu nostro
gloriaripotest.

II. Quemadmodum Deus à nulla re
pendet, sic omnia ab ipso pendent: *sine*
me nihil potestis facere. Inquit Dominus.
Quanta hæc, considerato naturæ statu, à
Deo dependentia! Deus è nihili nos a-
byssis extraxit, & quovis momento cavet,
ne in illam relabamur; dum nos conser-
vat, nos sustentat supra vastam hanc abyf-
sum, è qua nos omnipotenti sua manu e-
ripuit. Si manum suam subtrahit, mo-

Augustus.

mento citius in eandem recidimus; nec minimum exercere motum valemus, nec minimam cogitationem, nisi ipse nobiscum agat, concipere. Non minor est dependentia nostra, quod attinet ad ordinem gratiæ. Gentium Doctor nostram in iustos adoptionem, appellat creationem: Et sanè Deus in iustorum numerum nos cooptat, licet in nobis nullam causam, nec ullam dispositionem inveniatur. Non possumus exercere vel minimam actionem bonam, nec ullum bonum desiderium elicere sine gratia; quam mereri non possumus. Quid forent sanctissimi viri sine gratia? quidnam discriminis est inter hominem, qui sibi met relinquitur solus agit, & hominem cum Deo agentem? David vir sanctissimus est David cum Deo agens: sed David adulter, & homicida, est David solus. Salomon hominum sapientissimus, est Salomon cum Deo; Salomon idololatra est Salomon solus. Petrus contemnens Judæorum minas est Petrus nixus Deo; sed Petrus ad ancillæ vocem tremens, & magistrum suum negans est Petrus sibi soli relictus. Ah! Domine, ne relinquant me mihi met ipsi; nam si solum me relinquis, nihil possum, nisi peccare, & ad interitum meum properare.

III. Fe-

*Creati in
Christol E/11.
Ephes. 2. 10.*

*Non ex operibus;
alioquin gratia
non est gratia.*

Rom. 11. 6.

III. Felicitas, & gloria nostra versatur in subjectione, qua Deo subsumus: nihil est, quod hominis magis frangat arrogantiam, quam ab alio pendere: sed gloriosius nihil est, quam à Deo pendere. A Deo pendere, eique servire, regnare est, dependentia, qua Deo adhæremus, si id sponte nostra fiat, Deo nos affigit, & efficit, ut omnipotentiae divinae reddamur participes. Sic S. Paulus gloriatur, se omnia posse cum Deo, cui se perfectè affixerat, & submiserat. Nihil magis nos deprimat, & abjectos reddit, quam, si Deo submittere nos recusamus. Angelus, qui tam sublimis, & gloriosus erat, cum huic dependentiae subtrahere se voluit, in Inferorum abyssum præceps ruit, ut vel invitus à Deo æternum penderet, quia sponte ab eo pendere renuerat ejus se voluntati subiiciendo; & ab eo pendeat subiiciendo se supplicijs, quibus Deus rebellionem ejus puniet. Ad me quod attinet, Domine, omnem gloriam, & felicitatem meam in eo pono, quod à te pendeam; ne patiaris, adeò me cæcum esse, ut vel ad momentum huic dependentiae subducere me velim.

Statue omnem gloriam, & felicitatem tuam in eo collocare, ut continuò te Deo submittas,

Augustus, nec per ullum peccatum grave ei te subtrahere.

Omnia possum in eo, qui me confortat.
Philipp. 4. 13.

Væ universo, cui obviam fortè offenderit cedere nescia rectitudo: nam fortitudo est. Bern. de Confid.

CON-